ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n
of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year..... 1.50

СВОБОДА

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік........ $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік......... $3.00
поод. число .03 | на пів року 1.50

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

РІК XXIII. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота 16-го січня 1915. Ч. 6. VOL. XXIII. Jersey City, N. J., Saturday, January 16, 1915. N. 6.

ПЕРЕМИСЬКА КРІПОСТЬ ДЕРЖИТЬ СЯ ЯК СКАЛА.

Величезні страти російської армії.

Німці посувають ся щораз близше французької столиці.

Велике землетрясенє в Італії. 60.000 жертв.

В Австро-Угорщині:

НОВИЙ МІНІСТЕР ЗАГРАНИЧНИХ СПРАВ В АВСТРО-УГОРЩИНІ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 14. січня. Віденська урядова ґазета „Вінер Цайтунг" оголосила лист цісаря Франца Йосифа до ґрафа Леопольда Берхтольда, в якім цісар приймає його **уступленє зі становища міністра заграничних справ Австро-Угорщини.**

Дальше цісар висловлює йому найщирійшу подяку і повне признанє за прислуги, які віддав ґраф Берхтольд монархії підчас мира і підчас теперішної війни.

Вкінци цісар висловлює жаль, що ґраф Берхтольд покидає свій уряд та повідомляє його, що в доказ признаня для нього дає йому брилянти великого хреста до ордера св. Стефана.

На місце уступившого ґрафа Берхтольда іменував цісар міністром заграничних справ барона Стефана Буріяна.

Граф Леопольд Берхтольд був міністром заграничних справ якраз повних 3 роки. Обняв він се місце з початком 1912-ого року по смерти свого попередника на тім становищи ґрафа Еренталя.

Ґраф Еренталь лишив йому був у спадщині непорозуміня Австро-Угорщини зі Сербією. Він то в 1908-ім році довів до того, що австрійський цісар оголосив анексію Боснії й Герцеґовини (значить — влученє тих країв яко складових частий до монархії). Поки Австро-Угорщина держала ті краї, в яких переважно сербське населенє лише яко „скуповані" (заняті), то Сербія все ще мала надію, що колись вона їх дістане, але як їх влучено яко складові части Австро-Угорщини, то ся надія пропала і в Сербії повстало велике неґодованє проти Австро-Угорщини.

Голішний російський міністер заграничних справ Ізвольський потішав Сербію, що вона одержить ті краї по недалекій війні Росії з Австрією. Се додало духа Сербії і вона зараз стала готовити ся до війни з Австрією та провокувати її. Одначе Росія була ще тоді не приготована до війни і лишила Сербію без помочи. Через те Сербія мусіла тоді уступити перед Австрією.

З того часу відносини між тими державами остали вже неприязні і всі три держави готовили ся безвпинно до війни.

Другий раз могло прийти до війни між Австрією і Росією підчас останної балканської війни в 1912-ім і 1913-ім році. Ходило о впливи на Балкані. Австрія боронила своїх, а Росія своїх і для оборони тих інтересів обі держави були проти себе змобілізували армії і кождої хвилї грозила небезпека вибуху війни. Сербія, сповняючи накази Росії, старала ся спровокувати Австрію і вже кілька разів в тім часі мало не впали перші стріли на австрійсько-сербській або австрійсько-російській границі.

Але заходам власне тепер усупившого австроугорського міністра заграничних справ ґрафа Берхтольда удало ся відвернути війну Австрії з Росією.

Старий цісар Австрії і деякі політики приписували йому се яко заслугу, але воєнна партія, на чолї котрої стояв згинувший дня 28. червня м. р. з рук Сербів престолонаслідник Франц Фердинанд, вважала його миролюбивість за нещасливу політику.

Ся воєнна партія взяла верх в Австрії аж по смерти свого провідника і ґраф Берхтольд мусів іти їй на руку аж до нинїшного руського нового року.

Чому він тепер уступив, не знати. Але можна догадувати ся, що миролюбивий міністер виїхав був тепер знов з миром і поїхав з ним. Можливо, що він радив уже тепер мир, а воєнна партія його злегковажила.

Граф Берхтольд не відзначав ся особливими дипльоматичними спосібностями і не дорівнював своєму попередникови. Вважали його лише знавцем російських справ, бо був довщий час австро-угорським ембасадором в Петрограді. Був він походженя мадярського, але, живучи більше в німецькім окруженю, доволі знімчив ся. Німці вважали його Німцем, Мадяри Мадяром. В його особі відбивала ся дійсно австро-угорська дво-державність, яка є в руках Німців і Мадярів.

Новий наслідник ґрафа Берхтольда **барон Стефан Буріян** признасть ся лише до мадярської народности і Мадяри безперечно будуть вдоволені, що міністром заграничних справ Австро-Угорщини є цілий Мадяр. Перед недавним часом був він міністром спільного скарбу Австро-Угорщини, а уступив се місце для Поляка **д-ра Льва Білїнського**, котрий сповняє сей уряд і досї.

Ріжниця між ґрафом Берхтольдом а бароном Буріяном є ще та, що як першого вважають знавцем Росії, то другого вважають знавцем балканських справ.

Коли миролюбивість ґрафа Берхтольда могла бути причиною його уступленя, то причиною, що якраз його наслідником став барон Буріян, могло бути, що він є знавцем балканських справ, а такого знавця треба **Австрії власне тепер, бо балканські держави — Румунія, Болгарія і Греція можуть небавком виступити до війни.**

Окрім барона Буріяна не знали в Австро-Угорщині ліпшого знавця балканських справ, а недалека будучність покаже, чи він заслугує на се признанє.

---o---

В Галичині:

ПЕРЕМИШЛЬ ДЕРЖИТЬ СЯ ЯК СКАЛА.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 14. січня. — Воєнні кореспонденти тутешних ґазет, котрі знаходять ся на австро-угорськім воєннім фронті, доносять, що **Москалї, котрі облягають Перемишль, поносять дуже тяжкі страти.**

Залога перемиської твердині уладжує раз-враз успішні випади, якими розбиває облягаючі російські війска.

Инколи і Москалї підходять близше до перемиських фортів, але кожда їх виправа кінчить ся для них нещасливо, бо все поносять великі страти.

При першій облозї Перемишля мали десятки тисяч страт, а підчас другої облоги їх страти вже виносять кільканайцять тисяч.

Перемишль все ще є в московській облозї, але вже не облягає його така велика маса російської армії як передше. **Ряди облягаючих Москалів значно порідили ся** — трохи через страти, а трохи через те, що мусїли відтягнути на инші боєві лінії.

Австро-угорські оборонцї кріпости є незломні у своїм завзятю і відвазї. Вони мають сильну надію, що їм удасть ся боронитись перед неприятелем поти, поки він не уступить, або так Москалів ослабити, що вони не будуть вже мати сили продовжати облоги.

До сього треба зазначити, що Москалї по невдачній першій пробі тепер вже майже не облягають Перемишля, бо на ділї сього, що там діеть ся, не можна назвати облогою. **Їх „облогова" армія віддалена довкруги Перемишля на 17 американських** миль (около 4 милї австрійські) від фортів так, що їх нігде перемиські кріпосні гармати не можуть досягнути.

При першій облозї гнали російські ґенерали своє війско на форти цілими масами, але ті маси гинули від огню знаменитої перемиської кріпосної артилєрії, а гармати Москалів на перемиські кріпости були за слабі.

Коли є від часу до часу битви під Перемишлем, то — як се зазначено в телеґрамі — се діеть ся лише доволі рідко, як Москалї осьмілять ся виправитись на котрийсь із фортів або, як Австрійці зроблять випад з Перемишля на російські відділи та змусять їх до воєнної стрічі.

З уваги на те Перемишль жиє собі тепер спокійно, а битви перервують сей спокій лише від часу до часу, аби пригадати мешканцям нашого надсянського города, що ще нема мира...

АВСТРІЙСЬКА АРМІЯ В ГАЛИЧИНІ ПЕРЕЙШЛА ДО НАСТУПАЮЧОГО ПОХОДУ ПРОТИ МОСКАЛІВ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.), 14. січня. — Німецьке пресове бюро оголошує, що австро-угорські війска в Галичині **несподівано перейшли до наступаючого походу проти Москалів,** чим Москалів заскочили. Австрійці вдарили на московські становища в кількох місцях. Сї виправи увінчали ся успіхом для австрійського оружя.

---o---

В російській Польщі:

РОСІЯ ЗАЧИНАЄ ОГОЛОШУВАТИ НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ НАД СВОЄЮ АРМІЄЮ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). — Дня 14. січня. Нинї оголошено таку урядову оповістку:

Страшні битви в російській Польщі зачали ся наново. Російське війско, яке дістало ся через Млаву до Східних Прус, заняло кілька сіл. Середина німецької армії в останних 48-ох годинах уладила чотири завзяті напади на російські становища **і відкинула Москалів дальше на схід. Цїлий простір, опущений Москалями, заняли опісля Німцї.**

Німцї заняли цілий округ на північний схід від Болімо, в тім місцевости Біскупє і Суху, які лежать 4 милї на полудневий захід від Сохачева, а 5 миль на схід від Бзури.

---o---

В Росії:

ВЕЛИЧЕЗНІ СТРАТИ РОСІЙСЬКОЇ АРМІЇ.

ВІДЕНЬ, 14. січня. — Після обчисленя, яке подає тутешний дневник „Нає Фрає Пресее" — **за перших 4 місяці війни (до 6-ого грудня 1914 р.) згинуло 1,300.000** (один міліон 300 тисяч) **російського війска, а в тім 60.000 офіцирів. Се число обіймає лише убитих, а число ранених і полонених далеко більше, значить, що страти Росії в людях вже за перші 4 місяці значно перевисшили 3 міліони люда.**

Дальше ґазета пише, що коли би Росія навіть була змобілізувала 6 міліонів війска, **то вже більшу половину стратила. Найважнійше, що ті страти обіймають найліпші війска. Що найліпші російські війска уже не істнують.** Росія — в противенстві до Німеччини й Австрії — **висилала в перші огні свої найліпші військові сили і тепер лишила ся із самими гіршими війсками.**

Се, пише дальше та віденська ґазета, значить, що російська військова сила **зломана і Росія вже довго не видержить на поли бою.**

Ґазета зазначує, що Москалї гинуть на поли бою таксамо масово, як се було підчас російсько-японської війни перед 10-ти роками. З признанєм підносить лише те, що тепер російські офіцири не втікають так як було в Манджурії, але **ідуть у убій разом з простим війском і гинуть таксамо масово. Цьвіт російських офіцирів уже згинув в числї убитих, яких є 60.000,** а велике їх число є ще ранених і полонених так, що **в російській армії дасть ся тепер вже відчувати великий недостаток офіцирів.**

Найбільше ся недостача дасть ся відчувати в самій Росії, де військова управа силує ся творити нові помічні сили і вправляє покликаних тепер новобранців. **Їх зовсїм уже нема кому вести** і — як сказав один ґенерал в австрійській неволи — **се будуть маси нещасних людий, які російський уряд пожене на заріз.**

РОСІЯ ПОЗИЧАЄ 12 МІЛЇОНІВ В АМЕРИЦЇ.

ПЕТРОГРАД (через Лондон). — Дня 13. січня.

Російський уряд поробив заходи, щоби позичити у Злучених Державах позичку на короткий речинець. Сю позичку приняв ся виплатити банк Дж. П. Морґана в Ню Йорку. Позичка має бути в сумі $12,000.000 і лише на 3 місяці.

З тої телеґрами з Петроґраду, столиці Росії, видно, що дуже круто в Росії, коли аж такі маленькі позички мусить затягати тут у Злучених Державах.

Та в остаточнім разї, коли би був російський уряд звернув ся до господина Луцика, то ще би був для Росії чейже зібрав тих мізерних 12 міліонів долярів і не треба було аж осьмішувати ся по великих банках.

БІДА В РОСІЇ БЕЗ ПРОМИСЛУ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай.). — Російські часописи „Реч" (виходить в Петроґраді), „Русское Слово" і „Русскія Ведомості" (обі виходять в Москві) описують трудности, які має тепер Росія з причини недостачі артикулів, які перед війною доставляла до Росії Німеччина. Натомісць Росія не має куди і не має змоги вивозити свої сирі артикули, як каваяр, збіже, кожухи, і спірітус. **Через те торговля в Росії цілком занепала,** а артикулів, які Росія мала з Німеччини, тепер з нівідки не можна дістати ані в Росії не можна їх витворити із сирих продуктів, ізза недостачі фабрик. Се дасть ся відчувати також в запотребованях у війні.

---o---

В Персії:

ПЕРСІЯ ВИСТУПИЛА ЗІ СВОЇМ ВІЙСКОМ ПРОТИ РОСІЇ.

ТУРКИ РАЗОМ З ПЕРСАМИ ГОНЯТЬ МОСКАЛІВ З ПЕРСІЇ.

АМСТЕРДАМ, Голяндія (через Лондон), 14. січня. — Сюди наспіла отся урядова вістка з Царгороду (Константинополи), столиці Туреччини:

Турецька армія, получивши ся з перською, безвпинно посуває ся наперед у північно-західній части Персії, щоби освободити Персію з російської неволї.

Турецько-перська армія побила російське війско в перськім місті Табрісї, заняла укріплені становища сього війска і прогнала його на північ.

Ся телеґрама, яка доносить, що перське війско прилучило ся до турецького, вказує, що **Персія бере чинну участь у війні, значить, що нова держава виступила до війни.**

Персія — се азійська держава, яка від півночи притикає до Росії (до Кавказу, Каспійського моря і Туркестану), від заходу до Туреччини і до Перського заливу, від полудня до Арабського моря, до Афґаністану і Белюджистану. Простором Персія велика, майже тричи така як Австро-Угорщина, але *населеня має мало, всего 10 міліонів* людий. Загарбати Персію мала охоту Росія, щоби дістати ся до моря, а Анґлія знова тому, щоби Росії не пустити до моря. Остаточно були обі погодили ся так, що Росія має мати північну часть Персії „під своїм впливом", а Анґлія полудневу. Росія „вплив" розуміла так, що зараз напакувала до Персії свого війска і вішала перських патріотів на шибеницях, а инших знова підкуплювала рублями і робила перських москвофілів.

Не диво, що тепер Перси пійшли за покликом Турків проти Росії, бо сподівають ся, що позбудуть ся тяжкого ярма. Армія їх не велика, але і вона може бути для Турків дуже помічна.

Місто Табріс, яке заняли Турки, є другим найбільшим містом в Персії. Перше — се столиця Теґеран, яке має 300.000 мешканців, а друге Табріс, яке має 200.000 мешканців. Табріс недалеко російської границї і відтам Туркам лекше перейти на Кавказ від сторони Каспійського моря та здобути велику російську копальню нафти в надморськім місті Баку.

---o---

У Франції і Бельгії:

НІМЕЦЬКІ ПОБІДИ У ФРАНЦІЇ.

БЕРЛІН (бездротна телеґрама до Сейвіл, Л. Ай), 14. січня. — Урядове німецьке оповіщенє доносить:

В битвах коло Суасон в днях 12. і 13. с. м. взяли ми 3.150 французьких бранців і здобули 8 тяжких гармат, одну гармату скорострільну, шість машинових карабінів і велику масу иншого воєнного матеріялу та набору.

ВЕЛИКЕ ЗЕМЛЕТРЯСЕНЄ В ІТАЛІЇ.

РИМ, 13. січня. — Нинї рано навістило середну Італію страшне землетрясенє, одно з найбільших в історії. Богато домів знищених, число убитих і ранених велике.

РИМ, 14. січня. — Велике землетрясенє, яке навістило Італію, є страшною катастрофою, котра зовсїм не уступає звісній катастрофі землетрясеня в Месині. Вправдї число жертв, що доходить до 60.000 людий, не є таке велике як підчас катастрофи в Месині, **але матеріяльна шкода є більша. Катастрофа захопила простір 300 миль від Неаполю на полудни аж до Ферари на півночи.**

Число убитих виносить около 25.000, а потовчених є найменьше 35.000 осіб.

Найбільше потерпіло місто Авеццана в провінції Аквіля, і його околиця, де згинуло 15.000 людий. В самім місті було 12.000 населенє, а лише 10 процент змогло втечи.

„SVOBODA" (LIBERTY)
the Ukrainian newspaper
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
Telephone: 498 Jersey City.

Published by
The Ukrainian National Association of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 30, 1911, at the Post Office at Jersey City, N. J.. under the Act of March 3. 1879.

В Болгариї.

(З вражінь емісара „Союза визволеня України").

Коли поїзд, що сунеть ся в сю вечірню пору поволи як наші знамениті „воловї" поїзди, перетяг нас врешиті через дикі і сіросумні Балканські хребти поміж Руссе і горою Вітоше до Софії, якесь тривожне недовіре обхопило всі почутя. Скрізь ви бачите справжню копію російської форми: — військові і звичайні „чиновники" — усе одягнене на російський лад, — бачите й дещо инше з зовнішних звичаїв, переняте з Росії. Але сей несмак від намулу зовнішної російської культури, намулу накинутого ще з часів панованя в Болгариї міністрів — москалів, хутко у вас розвієть ся від перших балачок з Болгарами. А чудові гори, що оточують широку софійську рівнину і ясні осінні дні примушують вас ще швидче забути за якийсь звязок Болгариї з Росією.

Нам, демократам, стелить ся тут квітками кожда дорога. Болгарські міністри? Чи ви знаєте, що більшість з них мала над собою як рідню селянську стріху? Посли „Народного Собраня" президія його, професори, редактори? — „Ми Болгари усї демократи" — почуєте ви від них усїх, як перше слово. Бо Болгария країна виключно селянської земельної власности, цілком беземельного панства, а молодий капіталізм, що тільки лише почав розвивати ся, має теж свої дієві коріня в тих-же кругах, звязаних звязками крови з народною масою. Не дивно отже, що нас Українців тут відразу розуміють. Не дивно, що наш Шевченко, який був першим славянським поетом, з котрим Болгари зазнайомились, читаєть ся Болгарами як рідний поет. Не дивно, що нашого Драгоманова привитали Болгари як рідну людину. Македонське питанє ще більш улекшує в сучасну добу се розуміне. Коли росказуєш, наприклад, як Росія заборонила українську мову в школах на Україні — Болгарин все перебиває: еге-ж, тож сеж так, як зробили з нами Серби в Македонії. Як говориш, що пар з російським синодом знищив самостійність укр. церкви, — то сеж як з нами в Македонії, каже знову вам Болгарин. І відразу його серце відкрите для вас, коли тільки він не ходить до „господина Совінського" (російський амбасадор) і не годує звідтіля своїх політичних симпатий рублями. Але навіть ідейні русофіли, а не ті, що беруть рублі, годять ся з вами і обурюють ся на переслідуваня „братами" Славянами українського народу.

Болгари нарід здоровий, як звичайно молодий, переважно мужицький. І почуваєть ся велика сила і щира ненависть, коли якийсь поважний посол, або провідник партії говорить вам: „О, ся Росія — ми конче мусимо її знищити" знищити", а про своїх русофілів, особливо про панків типу ґенерала Радка Димитрієва, вони кажуть те саме, що ми про своїх ренегатів: „москвофіли — се не Болгари, ми їх відрікаємось, се Москалі". Дуже приємне вражінє роблять „стамбуловці", — партія, що верховодить тепер в офіціяльній болгарській політиці на спілку з двома до неї близькими партіями. Усї ті партії носять офіціяльну назву „ліберальних". Стамбулісти найбільш рішучо проводять антиросійську політику. Близькі їм по політичному духу, тільки більш революційні на практиці, Македонці. Останні користують ся в даний момент великим моральним впливом серед народних мас. Не так давно вони зорґанізували спеціяльний обїзд цілої Болгариї визначними македонськими діячами задля агітації на народних вічах на користь македонської справи і проти зрадницї Росії. Чималий вплив на загальну політику і велику моральну пошану в країні має також соціяльно-демократична партія, так звані „вузкі" соціял-демократи. Стамбуловці називають „вузких" „червоними стамбуловцями".

Супроти офіціяльної болгарської політики істнує так звана опозиція — бльок декількох партий, які черпають свою опозиційність з одного боку з особистих бажань верховодів мати теж участь в міністерстві, з другого з російських рублів. На сором до сеї опозиції належать теж „широкі" соціялісти, котрі вкупі з цілим опозиційним бльоком виявляють явне русофільство. До опозиції належить теж доволі сильна селянська партія, але за останний час під впливом подій цілий ряд парляментарних послів сеї партії перейшов на бік лібералів.

Ми, делегати „Союза визволеня України", на протязї пару тижнів балакали день-у-день з найвизначнїйшими політичними діячами Болгариї, виясняючи в усїх подробицях нашу справу і її велике значінє для балканських народів, і можемо з гордостю для Союза сказати, що нашу справу тепер Болгария знає, їй спочуває й розуміє свій інтерес у нїй, а коли обставини корисно складуть ся, допоможе нам у наших змаганях. В Софії розуміють, що основи політики української і болгарської в сути річи однакові: власне сї основи, як і демократичність обох народів, нас звязують. Преса болгарська під впливом наших балачок і літератури Союза і за нашими вказівками веде постійну хроніку української справи. Нас Українців знають!

Цікаво тут зауважити між иншим отсе: в істнуючій в Софії „Руска книжарница" (софійський відділ російських книгарень Суворіна) дуже нарікають на занепад торговлї в Болгариї московськими книжками. З початком сього року продажа їх майже спинила ся. Книгарня пояснює се зміщенем ворожих Росії течій в болгарським народі. Зате книгарня продала велику скількість „Кобзарів" Шевченка, на які в звязку з Шевченківським ювилеєм був великий попит. Усе, що було в книгарні українського, розпродано. Пробували виписати нову партію, але через воєнні події неможливо було добути.

Болгари з приємностю слухають звуків нашої мови, кажуть, що українська мова їм більш зрозуміла і близша, чим московська. Вони кажуть, що і в українській пісні, в українській народній одежі і українських народних звичаях, вони знаходять щось свого. І справді, коли потім довелось їхати через долини коло Пловдів (Филипополь), то дивлячись на болгарських селян, думка часто перелітає то до гуцулів, то на Полтавщину, стільки є спільного в культурах обох народів, і то такого спільного, що в однаковій мірі і нас Українців і Болгарів віддїляє від Москалів.

Цікава страшенно для нас і історія Болгариї, починаючи вже від того, що Болгария, котра ще так недавно не істнувала на карті Европи, склалась як нова самостійна держава майже на наших очах в результаті війни. Цікаво й те, що перед стома ще роками Болгари забули були навіть своє національне імя і селяни болгарські инакше не відповідали на запитанє, хто вони, що вони „гуртепни". Теж і аграрна справа, яка завершилась панованєм селянства на своїй землі, дуже для нас цікава.

В один з гарних балканських днів ми поїхали на затишний софійський цвинтар. Там в далекім кутку, осторонь, серед могил евангеліків, похований Михайло Драгоманів. Він не хотів, щоб слуги тої церкви, проти якої він боров ся цілою душею за життя, порядкували його прахом після смерти. Навкруги широкої могили вільно — неначе вмисне инші могили розступились. Скромний низький хрест і на ньому ще й досї виднїє напис з іменем нашого вчителя. Низка, з деревляних штахетів огорожа, мабуть дубова, бо досї міцна. В голові гарна прищеплена чепурна акація, в ногах сумна темнозелена туя, а ціла могила заросла густо рідним барвінком. Мабуть донька, пані Шишманова, мабуть щирі друзї так вгодили. Просто неначе на напому українському цвинтарі. Нам сказав тепло професор Шишманов: „Ми переховуємо і ждемо, що ви, Українці, незабаром перевезете дорогий прах на Україну".

М. М.

По першій облозі Перемишля.

(Оповіданє очевидця).

Заніме місто в одну хвилину пробуджує ся до буйного житя. Воєнний запал і німе завзяте переміняють ся в гамірливу, радісну утїху. На устах, які тижнями мовчали, затиснені завзятєм, появляє ся безжурна усьмішка. Таким був Перемишль, коли я туди прибув.

Навіть і поміж официрами є богато таких, які впевняють, що війна не є зовсїм такою страшною, як собі люди уявляють. Перемишль по першій облозї міг вповні потвердити сей легкодушний погляд. Місто, в яке цілими тижнями кілька ворожих армій кидало ґранати найріжнороднїйшого калібру, має лишень один одинокий видимий знак бомбардованя: лиш одна розтріска стіна в одній каменици. Ціла повінь недолї і знищеня, яка мала перелити ся і затопити місто, задержала ся і. розбила ся о зовнішні форти, яких день і ніч з правдивим геройством боронила залога кріпости. І се є невитолкованою загадкою, яку можливо і ніхто ніколи не розвяже, яка сила руководила тими сотками і тисячами резервістів, котрі ледви перед пару тижнями вдягли на себе військовий мундур, що вони збуджували своєю відвагою і геройством подив поміж сивілих у військовій службі полководців.

Підчас облоги приватне житє в Перемишли майже зовсїм завмерло. Тисячі мешканців виїхало, богато склепів позачиняно, позаяк властитель або виїхав, або всї свої припаси ще перед облогою випродав. Бо ще пару тижнів перед облогою перейшли через місто величезні армії, а вони забрали зі собою усе, що лиш можна було купити. Тоді глота на вулицях була така велика, що один віз, який о годині 3-ій по полудни виїхав з гарнізонового шпиталю до двірця зелїзничого, віддаленого всего лише 600 кроків, прибув на місце призначеня доперва о 10-ій год. в ночи.

Тепер, по відігнаню Москаля, армії вертали ся назад. Двайцять чотири годин брук гудів від маршового такту піших полків, стогнав під тягаром арматних колїс, возів і тягарів. Надходили довжезні потяги з раненими. На деяких перехрестях натовп усїх тих транспортів був такий великий, що треба було дійсно ґеніяльної голови, аби поміж тим всїм дати собі раду і привести до ладу. І в пару годин все вертало поволи до давнього військового ладу. Транспорти з поломеними губили ся по величезних касарнях; ранені сиділи вже перед шпиталями у сонїчних лучах, а війска займали свої становиска на сході, перед ворогом.

А посеред усего того гамору мешканці старали ся упріемнити собі житє, о скільки се лиш було можливим. Що хвиля надходили сотки нових офіцирів, щоб на коротку хвилину відпочити з воєнних трудів, та по довгих місяцях хоч на пів години покушати добродійств перевертої до кофейні. Ужиток усїх люксусових артикулів був зелїзним реґляміном кріпости строго означений. Давав ся передвсїм відчувати великий брак сірників. Треба було нераз і пів дня сходити з папіросом, заки подибало ся такого щасливця, що міг „пожичити" огню.

По скінченій облозї, підчас слїдуючого дня переходили через місто величезні колюмни війска, а місто за те, що могло відступити, зібрало гарні гроші. Усе куповано і плачено дорого. Хто доконче хотів купити собі нову сорочку, того легко можна було намовити взяти сорочку жіночу. Спиї, робітницькі блюзи з грубого полотна скоро пішли в гору, позаяк таку блюзу можна було носити і як сорочку і як камізольку. Офіцири, які повертали до міста в пострілянних і обдертих мундурах, купували собі найзвичайнїйший одяг та лиш до цивільного сурдута пришивали свої відзнаки. Ось переходить один пан в брунатних панталонах і зеленій, трикотовій блюзї. Лиш по тім, що припоясав шаблю, можна пізнати, що се офіцир. Тамтой знова парадує в жовтих мештах і т. п.

Та вчасним ранком всї знова в полевих мундурах. По кількагодинним відпочинку опять зачинає ся крівавий танець. На снідане можна дістати навіть і молока до кави. Звичайно, підчас облоги, чорна кава, чай та вічно повертаюча страва з-ясць були одинокими ресвранами, які можна було дістати в ресторації. Пиво стало чимсь невідомим, про що вільно було лиш мріяти. Мінеральні води і вина до схочу можна було дістати всюди дістати. Одного дня ціле місто збурило ся. Непрогляди товпи кинули ся в однім напрямі і стовпили ся на розі улиці. Біжимо туди, цікаві, що стало ся. Ліктями і плечима перепихаємо ся вперед і бачимо, що властитель крає апетитну рожеву шинку, а пів Перемишля збігло ся за тими невиданими від довгого часу лакітками.

В дійсности в місті не було і слїду якогось браку поживи. Але кождий магазин, кождий стоячий до розпорядимости сховок є по береги виповнений лиш найконечнїйшими припасами поживи. На лакітки і такі припаси, без яких можна легко обійти ся, в магазинах нема місця. І тому то ласі на лакітки мешканці Перемишля з таким запалом бороли ся за шинкою.

Вечером по вулицях міста починає кипіти наново давне житє. З брязкотом шабель мішає ся шелест жіночого одіня. А коли стемніє, нараз по вулицях запалює ся електричне сьвітло. Низкі ліхтарі, на яких підчас облоги висїли малі нафтові ліхтарні, які становили одиноке освітлєне вулиці, а то з тої причини, аби ворогови через ярке електричне освітлєне не давати цїли, днесь оглядають всї цікаво, як якесь невидане чудо.

Через цілий день чути безнастанно гук пушок. До сего мешканці Перемишля вже так привикли, що здивовано глядять на себе, як часом на якої пів години настане тишина. Та всї вони майже стали артилерістами. До гомоні розріжняють, коли вистрілить австрійська, а коли російська гармата. А коли вечером гук пушок замовкне, вертають офіцири до міста і тут починають розповідати про події дня, про подвиги і діла, про се, що той або сей зі знакомих не верне уже ніколи.

З Січовими Стрільцями.

(Оповіданє Січового Стрільця.)

Наше село на Угорщині. Тополї безлистні, церковця і низкі хатки стоять у вогкій, холодній мраці. Мужики і жінки стоять коло плотів і мовчки на нас глядять. Перед одною хатою поволи збирають ся поодинокі сотні українських Січових Стрільців, які від пару тижнів були тут на кватирі. Крізь тишу села не чути сиґналу трубки, не чути голосних приказів. Усї виглядають якісь тяжкі, апатичні. Та ось зривають ся перші тони тужливої нашої пісні. Мягкі тони пісні з кождою хвилиною стають енерґічнїйші і з цілою сплою починають звеніти у тиші.

Се співає друга сотня другого батальону. Там зібрали ся наші найлїпші співаки, які опісля у Карпатах своїм співом не один раз загрівали нас до бою.

Сотнї рушають в похід. З одної хижі чути безнастанний плач дівочий. Не чути кроків, бо болото лагодить удари чобіт об землю. Маршова пісня звенить щораз то голоснїйше, позаяк і другі сотнї її підхоплюють і співають разом. Спокійні лиця оживлюють ся, холодні очи набирають блисків, у марши молодих стрільців чутно вже силу, розгін, огонь. Вперед. Лиш вперед!

* * *

„Хочу ще хліба. Гляньте на той карабінок; я здобув його від московського офіцира. Дам вам сей карабінок, а ви дайте менї ваш хліб".

Карабінок було се знамените оруже, дуже гарно викінчене. І я дав жовнірови своїх два бохонцї хліба та в душі дивував ся його глупоті.

В тиждень пізнїйше я думав зовсїм инакше. Получеце з нашим треном зістало перерване, позаяк ми пішли верхами, аби скоротити собі дорогу. А наша дорога вела крізь непроходимі лїси, стромі верхи і глубокі яри. І тепер я був би віддав свій карабінок за один бохонець хліба.

* * *

Дощ падає без упину. Без гомону і шелесту, мягко, але без хвилини перестанку паде струмочками з неба.

Валка дивізійного трену поволи їде дорогою в гору. Віз коло воза, фурґон коло фурґона. А ми мусимо вминути кождий віз, що хвилина уступаємо ся, вминаємо, перебігаємо сю непроглядну валку, лишаємо її позаду та йдемо вперед.

Перед нами стоять гори з зеленими сосновими лїсами, а верхи їх білїють від снїгу. Се наші гори, а гень, за ними, простягають ся доли нашої вітчини, шумлять наші ріки. Скоро! Скоро!

Вітер шумить у ялицях, білі платки снїгу гуляють у воздусї, бо ось ми вже на самім верху гір. Смеркло ся, як ми дійшли до місточка Турки.

„Мельдую послушно 410 людий. Нинькі перейшлисьмо 54 кільометрів" — мельдує наш капітан. „Що? 54 кільометрів? Се неможливо!"

„Так є, пане майор, 54 кільометрів". „Но, щось подібного можуть зробити лиш Українці! Гарно! Дуже гарно!"

* * *

Було нас разом вісімдесять стрільців. Ми дерли ся у гору за нашим провідником, який вказував нам найкоротшу дорогу крізь верхи до обсадженого Москалями села. Пятнайцять кільометрів ми повзли наче вужі, скакали як лисиці, притискали ся до склонів як лиси. Наші очи шукали ворога, бо з долини, з трох сіл йшли до нас довгі, жалібні плачі.

„Се жінки у селах плачуть" — обяснював нам провідник, „бо Москалі забрали їм усе: худобу, солому, хліб, масло, сир, чоботи, кожухи, муку. І тепер ми всї повмираємо тут з голоду".

Ми підкрали ся до села К., на яке малисьмо напасти. Також і машиновий карабін прийшов нам на поміч. Ми заатакували Москалів з двох сторін: з одного ми, а з другого жовнїри. Наші манліхери слали Москалям дарунки, що вбивали ся глубоко в їх серця, а машиновий карабін сипав в них огнем постійно, пильно, переконуючо.

Москалі розлетїли ся наче солома і як собаки побігли в лїси. Наша патруля перша станула у селї.

* * *

„Пятьдесять Січових Стрільців остане ся тут, щоб закрити відворот кавалерії".

І ми уставили ся під могучими ялицями, щоб хоч трохи захистити ся перед дощем; та се не здало ся на нїщо, бо дощ сповняв свою роботу незвичайно уперто.

Сільський хлопчина побачив нашу патрулю і вдав ся з нею в розмову. За хвилину він побіг до села; не минуло пару минут, як відтам вийшло двох мужиків, несучи нам їду і напиток. Принесли хлїба, масла. Гей, як се смакувало! Про се не має поняття міщух, ні у Львові ні у Відни.

Та селяни принесли нам також і приємну вістку: „Москалі є у нас коло Нг."

„Знаєш що, Влодзьо, ти мусиш в долину. Возьми одїж сего хлопчини та підслухай Москалів. Ти до такого дуже скорий".

Влодзьо в пару хвилин задягнув ся в одїж хлопчини і пішов у село. Москалі пили горівку, кричали і розповідали собі свої пригоди з послїдного дня. Володимир вмішав ся в їх розмову та дізнав ся про подробиці щодо їх артилерії та піхоти. Подробиці, які підчас війни мають неоцінену вартість, за які однак легко можна заплатити своєю головою. Та він вертає, а очи його горять утїхою.

А тепер скоро до найблизшого команданта.

Капітан є незвичайно урадований вісткою. І він майже не знає, як виразити свою утїху. Тримає руки на плечах і що хвилини біжить до вікна, неначеб сам хотів вискочити вікном і стануги на дорозї Москалям.

„Се чудово! Се ви дуже гарно зробили! Дуже добре!"

* * *

Мене поставили перед одною хатою на варті, у якій замкнено кількох полонених Москалів. У довгих чоботах і баранкових шапках вони поволи снували ся крізь кімнату. Рослий Москаль, величавої постави притулив ся у кутику кімнати і мовчки глядів перед себе.

„Про що так важко думаєте?" — запитав я його, бо відразу звернув на нього увагу в наслїдок його величавої постави.

„Як хочете виколоти менї очи, то менї було б милїйше, щоб ви мене таки відразу вбили", відповів менї сумним голосом.

„А се що знова за балакане? Ми не виколюємо нікому очий!"

„Чи се можливе? Наші офіцири всеєдно товкмачили нам, що Австрійці виколюють своїм полоненим очи та обрізують їм язики".

„Та не будьте дитиною, вірте менї, що в тім нема ні слова правди. Ми не виколемо вам ні ваших очий, ані не обріжемо вам язика. Можете тут відразу хочби й зараз співати!"

І від сеї пори він повеселїв, розговорював у кімнаті, сьміяв ся. А як лиш мене коли побачив у кімнаті, сейчас говорив: „Пане офіцир, а чи ви того певні, що менї не виколять очий?" Лишіть ся коло мене і боронїть мене!"

* * *

Ми йшли вперед і співали. Та ось напроти нас сунув ся довгий брунатно-зелений вуж. Кількайцять австрій-

ських жовнірів з наїженими багнетами відводило около тисячки московських бранців. А вони з віддалі вже почули наш спів і з подивом звернули на нас свої очи.

„Та ви Українці!" — закликав один з полонених. „Правда, що се по українськи?" запитав рівночасно другий. „Та се українська пісня", з подивом говорив третий, „бо се не є по мадярськи".

„Ми єсьмо Українці, українські Січові Стрільці", закликали наші. „А відки ви?"

„Я з Катеринослава!" „Я з Полтави". „Я з Каменця". „Моя хата стоїть коло Харкова". „А я з Полтави".

Неначе шрапнель пук. Такий був страшний вплив, що викликали сї прості слова. Так стрінули ся братя великого народу, про який многі нічого не знають або і знати не хочуть.

НОВИНКИ.

СЬВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ В НЮ ЙОРКУ.

Як вже у нас писало ся кілька разів, на Йордан, дня 19-ого с. м. о годині 8.30 вечером в „Карнеґі Гол" (57-ма улиця і 7-ма евеня) буде величавий український концерт, з якого дохід призначений на поміч нашим братям у старім краю.

Се дійсно небувалий концерт на американській Україні. Перший раз спромогли ся американські Українці виступити публично на ширшу арену перед чужу публику зі своєю прекрасною піснею. Принадою того концерту є особа славного сьвітового оперового співака, нашого земляка п. Адама Дїдура, у котрого виконаню почуємо вперве тут на чужині нашу рідну пісню.

Крім того візьмуть участь в нашім концерті і дві знані в музичнім сьвіті артистки: пані Рапполь д, оперова співачка сопраністка та панна Наімська, пяністка, котрі віддали радо свої услуги, щоби помогти нещасним жертвам війни в старім краю.

Добірний Український Хор в українських народних строях, в силї 70 співачок і співаків під управою п. Гундича відспіває кілька перлин нашої пісні, які передівсім для чужинців будуть несподіванкою.

Взагалї цїлість концерету заповідає ся як найкрасше і кождий з Українців, з близших і з дальших околиць повинен постарати ся бути на тім великім сьвятї нашої пісні в американській метрополії.

—o—

ДО ТИХ, ЩО ХОТЯТЬ ВЕСТИ ПЕРЕПИСКУ ІЗ СТАРИМ КРАЄМ.

Листи до повітів східної Галичини можна слати лише через Росію, для того побіч звичайної адреси треба на долїшнім розї коверти написати по англійськи: **Galicia, Russia.** До повітів середної Галичини (на захід від Львова) і до зах. Галичини та цїлої Буковини листів висилати не можна, бо там тепер відбувають ся воєнні операції. Гроші до Галичини і Буковини можна посилати лише приватними агенціями, бо американська почта ніяких мон[і] ордерів до обнятих війною країв не приймає. Хто висилає гроші до старого краю через приватних агентів, робить се на власне ризико.

ПРИ ВСЯКИХ НАГОДАХ: НА ВІЧАХ, НА ЗБОРАХ, НА МІТІНҐАХ, НА НАРАДАХ, ПРИ РОБОТІ, НА ЗАБАВАХ НА ВЕСІЛЯХ, ХРЕСТИНАХ І Т. Д. ПАМЯТАЙМО ПРО ЖЕРТВИ ТЕПЕРІШНОЇ ВІЙНИ У НАШІМ РІДНІМ КРАЮ ТА ЗБИРАЙМО ЯК НАЙБІЛЬШЕ ЖЕРТВ НА ТУ СЬВЯТУ ЦІЛЬ НАРОДНУ!

РЕКОРДОВЕ СПРАВОЗДАНЄ У. Н. С.

за місяць грудень 1914 р.

НОВОПРИСТУПИВШІ ВІДДІЛИ.

Братство сьв. Михаїла в Германія, Па.

В. 16. Процак Михайло, Фецаковяк Василь, Реґель Франко, Цектор Василь, Риґель Іван, Жужевич Никола, Шульга Гринь, Кочержек Петро, Шипко Михайло, Штанґльовер Андрій, Пясецький Николай, Циктор Юрко, Сидорчак Лука, Фурів Олекса, Пясецький Кароль, Пясецький Теодор, Гаврилів Михайло, Парай Михайло.

Братство сьв. О. Николая в Вендел, Па.

В. 36. Бурак Федор, Гончар Петро, Ганинець Ілько, Гончар Іван, Гриців Михайло, Гусак Никола, Губаль Василь, Калнянчин Михайло, Котіль Юрко, Камянчин Василь, Кушнїр Гринь, Кравець Михайло, Кальнянчин Григорій, Луцик Семен, Мевкало Михайло, Михайлишин Никола, Моланиниць Олекса, Пайдакович Никола, Паруна Михайло, Петрів Стась, Рошко Ілько, Спондич Андрій, Шушко Михайло, Шпортак Іван, Шпортак Василь, Шишак Іван, Шишак Михайло, Шушко Василь, Василїв Ілько, Хрипта Іван, Хрипта Юрко.

НОВОПРИСТУПИВШІ ЧЛЕНИ.

В. 28. Костик Іван.
В. 52. Гнатів Ілько.
В. 63. Клементович Павло.
В. 91. Сваволя Марія, Шпук Іван, Кісилиця Данько, Брицький Юрій.
В. 106. Галун Семен.
В. 123. Бриндзя Михайло.
В. 136. Карп Теодор, Ярух Стефан, Мудрак Лучка.
В. 139. Буряк Александер, Струс Іван.
В. 162. Кожух Василь.
В. 170. Куґіль Василь, Моринець Андрій, Тимчишин Антін, Мелень Павло, Котлярчик Михайло.
В. 178. Король Анна.
В. 183. Градович Віцик, Бутинський Василь, Матурняк Гринько.
В. 187. Конестинський Афтанас, Зеленюк Іван, Пельц Лука, Ґриґа Василь.
В. 193. Павлюк Юрій, Михалик Юрко.
В. 194. Кохан Федь.
В. 198. Лисяк Григорій.
В. 213. Ярмош Феська, Джус Панько.
В. 240. Пишко Анна.
В. 278. Крохмалюк Йосиф.
В. 292. Мікулинський Семен.
В. 296. Тимочко Іван.
В. 301. Шайного Павло.
В. 304. Сопата Йосиф.
В. 306. Хоркавців Теодор.
В. 315. Тесаровська Анна.
В. 316. Федик Дмитро, Гиплиця Никола.
В. 321. Грущак Михайло.
В. 331. Шелестяк Гнат.
В. 332. Шамлїй Михайло.
В. 338. Шандрович Михайло, Литвин Петро.
В. 343. Якимишин Анна.
В. 349. Тимчак Василь, Дяковський Іван.
В. 360. Харів Михайло.
В. 363. Деренюк Андрій, Сеньків Петро.
В. 366. Романюк Мартин, Тихонюк Петро, Куш Стефан.
В. 367. Хмеляк Матій, Дуда Никола, Антонів Дмитро.
В. 384. Галещук Семко, Маркусь Стефан.
В. 387. Боклах Василь, Середич Василь.
В. 388. Косьор Розалія, Шурґайло Павло.
В. 397. Варечка Йосиф.

ЧЛЕНИ НАНОВО ПРИНЯТІ.

В. 1. Озоґа Іван, Хлєбовський Йосиф, Майтан Стефан, Сметана Іван.
В. 3. Скочень Іван.
В. 7. Возьний Василь, Артим Йосиф.
В. 8. Ґурський Навло, Мовчан Андрій.
В. 9. Блажовський Михайло, Телеп Ґіляр, Янковський Йосиф, Майкович Федор, Міщин Константин, Янковський Дмитро, Цідило Тадей.
В. 10. Феленчак Ілія.
В. 12. Лусик Марія, Мошковський Ілія.
В. 13. Ковальчик Кондрат, Мадараш Михайло, Савіцький Василь.
В. 20. Варґа Павло.
В. 29. Вовк Дмитро.
В. 30. Слота Михайло.
В. 31. Безкоровайний Захарій, Гащак Марія, Гладун Дмитро, Періг Семен, Романяк Федор, Шушка Верона, Дудинець Ілько, Дуркот Юрій, Фидичканич Петро, Якаба Юрко, Куциняк Юрко, Мацур Павло.
В. 38. Громоґа Андрій, Дурняк Панько.
В. 42. Смеркло Дмитро, Петрик Кость, Мостовий Іван, Мельник Михайло, Ліщак Анна, Ящишак Адам, Кашалаба Йосиф, Гнат Петро, Гладкий Федько, Долинський Іван, Білах Дмитро, Сметана Василь, Слезін Іван, Шафран Іван, Тисьончний Олекса, Висовата Пелагія, Волчко Катерина, Хованець Александер, Припхан Михайло, Чабала Марія (Опуда).
В. 43. Кифер Йосиф.
В. 47. Лоханьовський Іван, Сушинський Михайло, Карасек Йосиф, Дуда Федор.
В. 53. Крайнічин Евфросина, Хома Іван, Шляхта Іван, Шляхта Теодор, Ципенько Стефан, Сейка Теодор, Рудий Іван, Крайничин Іван, Гринько Петро, Димчак Альберт.
В. 63. Петрощак Максим, Волошинович Іван, Опалка Марцель, Сикута Ева.
В. 65. Лопушанський Константин, Телявський Стефан, Андрійців Михайло, Далївський Іван, Ясїна Михайло, Сьвітим Михайло, Федош Теодор, Окрепкий Стефан, Полянський Теодор, Голобоньський Йосиф, Щерба Дмитро, Сокира Іван.
В. 66. Туз Марія, Ґаран Іван.
В. 69. Сидорович Лука, Титла Амброзій, Титла Петро, Тесаровський Николай.
В. 71. Марчишин Анна.
В. 78. Глистяк Петро.
В. 79. Дубія Семен.
В. 80. Білак Ілько.
В. 81. Пашкевич Блажей.
В. 82. Біковський Іван, Бубняк Михайло, Барщ Станислав, Богонос Михайло, Баляк Михайло, Бігуй Михайло, Белюх Гриць, Дапра Олекса, Дуда Антін, Душенка Теодор, Федак Михайло, Филюват Антін, Гуменчук Михайло, Гиляк Іван, Іванюк Николай, Іванишек Стефан, Іванічко Михайло, Іванічко Йосиф, Кузмин Іван, Кріль Николай, Лишека Стефан, Лесів Максим, Мальговський Іван, Мельник Дмитро, Марцюк Лука, Мацдин Михайло, Мельник Василь, Мельничок Йосафат, Наповаленець Йосиф, Осікович Войтіх, Продан Николай, Нішко Йосиф, Нішко Гриць, Нішко Николай, Процько Михайло, Стеранчак Стефан, Спажинський Володислав, Савінський Йосиф, Ревіляк Йосиф, Шелеґіда Гриць, Шелеґіда Василь, Ткач Михайло, Тельманик Андрій, Войтко Михайло, Васило Николай, Войтко Йосиф, Вархолик Мартин, Вітів Гриць, Мисько Михайло.
В. 85. Старанчак Михайло.
В. 90. Митчак Кость.
В. 91. Юриста Іван, Ґресько Іван, Шпотко Йосиф, Яніцький Дмитро, Сушко Іван, Ґасин Йосиф, Ясиницький Дмитро.
В. 96. Баґан Николай, Деленько Йосиф, Сухий Антін, Женьчак Василь, Кнас Йосиф, Дирваль Михайло, Даленько Петро, Кульчецький Антанас.
В. 102. Ляш Михайло Николай, Молодець Йосиф, Шаваринський Никола.
В. 104. Литка Юрій, Черниґа Стефан, Швайка Михайло, Савчак Андрій, Верет Марія, Волошин Никола, Боберський Онуфрій, Верет Іван, Савчук Катерина, Вуйтув Михайло, Сіма Іван.
В. 106. Войтович Василь, Максимець Федько, Гошовський Никола, Лесько Ілько, Медзяк Яцко, Бабяк Іван.
В. 109. Судич Ігнатій, Бандрувчак Петро, Лозовський Володислав, Бабяк Лукач.
В. 112. Ласковська Розалія.
В. 117. Богайчук Михайло, Брилінський Василь, Бігус Семен, Бяльський Володимир, Чарнецький Антін, Чистух Ольга, Деревянка Йосиф, Дашкевич Фелїкс, Дмитришин Йосиф, Добущак Василь, Дяков Йосиф, Демкович Николай, Дудзіць Йосиф, Екорт Станислав, Ґолда Василь, Ґишка Юрко, Гайдук Іван, Ярема Петро, Яблонський Антін, Ярема Йосифа, Якубяк Йосиф, Костецький Іван, Кершко Володислав, Кщивінський Людвик, Король Юстин, Лєщинський Григорій, Лотоцький Еміль, Левицький Іван, Литвинович Вінцентий, Мамчур Йосиф, Мазуркевич Іван, Павловський Іван, Сокольський Микола, Рокицький Іван, Шкрибайло Йосиф, Венґер Веронко, Ханачівський Михайло, Зюбрицький Петро, Зублїкевич Василь, Закалужний Александер, Дацик Іван, Король Николай, Равлик Михайло, Свяжинський Омелян, Зелїнський Володимир, о. Ардан Іван, Стеткевич Йосиф.
В. 120. Вережанський Гриць, Белей Михайло, Чепеляк Василь, Ференц Луць, Ґавран Антошко, Грицик Луць, Іваночка Тимко, Куцик Луць, Котик Василь, Куцик Михайло, Копчак Максим, Кундрацік Юрко, Рапач Василь, Смарж Матій, Свербінка Матвій, Силанич Ілько, Товдушевський Антоній, Токарчик Василь, Виклич Стефан, Виклич Сташко, Желїнський Петро.
В. 121. Ґасара Іван, Ґеці Петро, Муха Михайло, Уйґазі Іван стар., Бобик Юрій.
В. 123. Нартика Іван, Палинчак Василь, Данєльчик Антоній, Коваль Василь.
В. 124. Драбик Михайло.
В. 127. Бумбар Стефан, Лєськів Іван, Лєськів Григорій, Коґут Филип.
В. 128. Стисловський Іван, Фурдин Бенедик.
В. 133. Орнавка Тимофей.
В. 135. Підкалицький Іван, Дмитрович Йосиф, Завойський Гаврило (Гриць).
В. 136. Щерба Теодор.
В. 138. Кріль Пилип, Конїкевич Пазя, Сановець Євка.
В. 140. Тиховський Максим, Циґаняк Тимко.
В. 143. Нагорнюк Николай, Хитлєвич Гриць, Беґень Николай.
В. 145. Фльорко Григорій.
В. 147. Маркович Іван, Брудняк Михайло, Гнат Федор, Катулька Вінцентий, Граничка Гринько, Білян Павло, Шевчук Ілія.
В. 148. Баранецький Ванкович Николай, Дребот Василь, Тиханич Йосиф.
В. 151. Лазор Текля.
В. 153. Мотичака Ілія, Роль Михайло.
В. 155. Ґучко Іван.
В. 156. Недошитко Михайло.
В. 160. Братина Ганусьвка.
В. 165. Сорока Цилько.
В. 166. Лукачко Іван, Зрйовка Антоній.
В. 171. Варунок Григорій, Чайковський Теодор.
В. 175. Пельо Григорій, Ґерчак Семен, Федоренко Матвій, Мидловський Станислав.
В. 176. Попович Іван, Пукач Ілько.
В. 192. Тирпляк Афтанас, Ґеля Олекса.
В. 193. Чуприк Іван, Млекуш Франко, Циприх Йосиф, Циприх Анна.
В. 194. Палямар Андрій, Харчишин Лука, Шабатура Онуфрій, Сопотюк Василь, Сохорович Іван, Менюк Дмитро, Коцішко Іван, Бутрин Петро.
В. 197. Біланич Петро, Бартницький Дмитро, Блендей Стефан, Довбенько Михайло, Деренюк Максим, Драньчак Стефан, Дорош Гриць, Федорчак Теодор, Филип Михайло, Филип Адам, Гуменюк Антін, Гуменюк Іван, Голодик Юрій, Гуменюк Филип, Гарчар Андрій Господар Николай, Голодик Михайло, Юрко Іван, Квачан Федько, Кебала Федор, Кішеда Михайло, Квачан Яцко, Лисак Стефан, Лужецький Лесько, Місянчік Вінцентий, Марущак Іван, Мізінько Іван, Маринькович Іван, Мізенько Андрій, Паращак Олекса, Пісецький Франко, Парасюк Йосиф, Пашкович Василь, Римець Стефан, Саксон Андрій, Сімінський Іван, Сабол Юрій, Саксон Йосиф, Саксон Михайло мол., Саксон Михайло стар., Сліпець Павло, Ткач Ілько, Волянський Онуфрій, Волощиновський Луць, Волянський Василь, Запотіцький Тимко, Земба Андрій, Досяк Николай, Янощак Стефан, Марко Іван, Проць Андрій, Римиць Михайло.
В. 206. Вишнянський Станислав, Рикович Іван, Пророчок Михайло, Самборський Андрій, Швець Андрій, Схаб Павло.
В. 209. Старенький Кузьма.
В. 213. Фариник Данило, Ґаєвський Адам, Бойко Стефан, Сеник Миколай, Кладко Василь, Ґаєвський Петро, Філяк Стах, Ковалик Іван, Пастущак Теодор, Смарж Михайло.
В. 216. Віклук Олена.
В. 217. Плекан Василь, Череватий Никола, Паньчук Роман.
В. 218. Пущак Семен, Дуньчак Іван.
В. 220. Сняданко Василь.
В. 221. Шмиґельський Андрій, Кулич Семен, Козак Никола, Білик Михайло, Білецький Андрій, Ситар Йосиф, Паславський Дмитро.
В. 224. Копцюх Стефан.
В. 227. Поповняк Андрій.
В. 229. Притула Петро, Москалик Сенько, Юґас Анна, Юґас Михайло, Юґас Микола, Глух Василь, Ґазда Михайло.
В. 230. Шмиґельський Федьо.
В. 234. Гуль Вукол, Кардаш Василь, Колодій Софрон, Лиґа Василь, Маковський Семен, Могила Стефан, Скоренький Теодор, Висоцький Валерий, Захаркевич Василь, Атаманьчук Юрій, Цюрчак Яцентий, Цимбалюк Сень, Чечель Стефан, Чечіль Теодор, Чечель Петро с. Стефана, Чечіль Петро, Фуртас Стефан, Ґалїнович Микита, Ґрушка Федь, Ґенеґа Стефан, Ґенеґа Ілько, Горин Йосиф, Горінь Корнель, Горин Тимко, Кулинич Іван, Костишин Михайло, Куценюк Іван стар., Красновський Яків, Кіцелюк Константин, Лисий Федор, Лисий Іван, Матушевський Федь, Марусьчак Стефан, Мазурек Захарко, Малафій Лев, Нерода Петро, Нечесний Юстин, Оґар Михайло, Пилат Ілько, Пилат Панько, Пилат Константин, Рудницький Гриць, Скоренький Никола.
В. 239. Кучма Петро, Харитов Стефан, Нидзо Михайло.
В. 242. Дутка Онисько.
В. 245. Канюка Семен.
В. 246. Цалковський Михайло, Пшоновський Николай.
В. 347. Ядличка Франко.
В. 250. Баґлай Михаїл, Дероше Василь, Ґеча Юрко, Маційовська Марія, Матвієшин Федор, Мощак Михайло, Маційовський Стефан, Маційовський Дмитро, Пацканик Михайло стар., Романяк Ілія, Рамольт Іґнац, Ванкович Йосиф.
В. 253. Мокей Теодор.
В. 254. Капустинський Іван.
В. 255. Маліновський Володислав.
В. 259. Халупняк Павло, Фрас Іван.
В. 263. Бугай Йосиф.
В. 270. Норонович Юстин.
В. 275. Обух Марія Анна.
В. 276. Холус Сенько, Іліяш Стефан, Халус Николай.
В. 278. Маґена Петро, Стронька Петро, Читиць Стефан, Теменський Матій, Славич Іван с. Яцка.
В. 284. Строконь Михайло.
В. 300. Баршівський Гнат, Шибис Матіяш.
В. 301. Мельник Василь, Зіньчук Марко, Буцовський Онуфрій, Зіньчук Антоній.
В. 312. Лопацький Іван, Дуда Петро.
В. 313. Бевей Марія.
В. 319. Галїшовський Андрій, Андрійчук Самсон.
В. 323. Блащишин Антін.
В. 325. Поступак Юрко, Козак Антін.
В. 340. Бережанський Василь.
В. 347. Гевчук Николай.
В. 349. Кушнїр Петро.
В. 350. Корінь Семен, Топольницький Стефан.
В. 361. Русенко Ірена.
В. 365. Камінський Петро.
В. 370. Кирильчук Теодор.
В. 371. Диндюк Михайло.
В. 376. Волчанський Василь, Лупацїй Іван.
В. 379. Баґрій Прокін, Баґрій Павло, Штим Прокін, Савків Іван, Воробець Микита.
В. 380. Гамадик Михайло.
В. 387. Писанчин Ігнатій, Гвоздицький Петро, Малець Трефон.
В. 338. Дорожовець Розалія.
В. 391. Васильчак Іван.

ЧЛЕНИ ПРИСТУПИВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 4. Рибенський Гарасим.
В. 10. Сірак Теодор.
В. 22. Лозїнський Павло.

В. 45. Рибак Михайло.
В. 52. Божик Іван.
В. 53. Ридзай Александер.
В. 56. Станко Іван, Станко Дмитро.
В. 76. Горба Дмитро, Матвіїшин Лукаш, Шух Григорій, Станкевич Павлина, Шміт Ігнат, Скоцинець Теодор, Станкевич Франко, Вацлюк Михайло, Василюк Іван, Кобиляк Францішка, Кіпаль Петро, Жидоник Михайло, Пелишів Дмитро.
В. 91. Витік Ілько.
В. 102. Бабій Дора.
В. 106. Галищинський Іван, Маґеровський Павло, Вітяк Захарій.
В. 127. Ковалевич Йосиф.
В. 133. Війтов Юрій, Бурда Марія Піш.
В. 146. Гривнак Сильвестер.
В. 170. Яськів Гнат Тріщ, Скоробогатий Теодор, Стецек Францішка.
В. 217. Андрейців Михайло.
В. 237. Дорожовець Розалія.
В. 241. Пшоновський Николай.
В. 251. Кацедин Сидор.
В. 278. Іванів Михайло мол.
В. 282. Патра Андрій, Вульчин Стефан.
В. 289. Лопушанський Константин, о. Балоґ Валент., Балоґ Розалія.
В. 292. Шумський Юрій.
В. 296. Динько Іван, Динько Анна Драч.
В. 306. Урбан Андрій.
В. 318. Яремко Григорій, Міхаліцький Григорій.
В. 319. Семан Марія, Шеман Андрій.
В. 322. Лаврівський Гриць.
В. 338. Фенчик Василь.
В. 342. Пішко Гнат.
В. 351. Полужевич Михайло.
В. 357. Маньків Ілько.
В. 363. Дириняк Михайло.
В. 366. Дробняк Стефан.
В. 397. Луцишин Василь.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ АБО ВИКЛЮЧЕНІ ЗА НЕПЛАЧЕНЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 1. Кулик Йосиф, Новак Іван (стар.), Бунць Михайло, Гавриляк Стефан, Новак Михайло, Юха

CARNEGIE HALL

на розї 57-мої улиці і 7-мої Евені, Ню Йорк, Н. Й.

У тій величезній галї відбудеть ся

у второк [на Йордан] дня 19. січня 1915 о год. 8.30 вечер

величавий український

КОНЦЕРТ

З ЯКОГО ЧИСТИЙ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВДОВИ І СИРОТИ ПО УБИТИХ НАШИХ БРАТЯХ В ГАЛИЧИНЇ.

У тім концерті беруть участь:

Пан **АДАМ ДЇДУР**, славнозвісний артист-співак Метрополитен Опери в Ню Йорку

Пані **МАРІЯ РАППОЛЬД**, артистка-співачка Метрополитен Опери в Ню Йорку

Панна **СОФІЯ НАЇМСЬКА**, артистка-пяністка в Ню Йорку

„УКРАЇНСЬКИЙ ХОР" в Ню Йорку, під управою п. Мирона Гундича.

Програма:

Часть I.

1. (а) **„Вечерниці"**, П. І. Ніщинського
   (б) **„Ой вербо, вербо"**. Н. Кумановського
   — виконає „Український Хор": соліст п. М. Зазуляк.
2. (а) **„Сьвято в Чигиринї"** (Гетьмани), М. Лисенка
   (б) **„Скрита любов"**. Ґалля
   (в) **„Старість"**, Ґалля — басові соля,
   — відспіває п. Адам Дїдур.
3. (а) **„Прелюдія Б моль"**, Міхаловського
   (б) **„Фантазія"**, Падеревського — фортепянові соля,
   — відограє п-на Софія Наїмська.
4. (а) **„Віссі д'Арте"** (з опери „Тоска"), Пуччінія
   (б) **„Аве Марія"**, Баха-Ґунода — сопранові соля,
   — відспіває п-ні Марія Рапполь д.

Часть II.

5. (а) **„Вулиця"**, Ф. Колесси
   (б) **„Завіщанє"** (на два хори), М. Вербицького
   — виконає „Український Хор"; соліст п. М. Зазуляк.
6. (а) **„Жан"**, Спросса
   (б) **„Дві рожі"**, Ґільберта
   (в) **„Весняний спів"**, Гунтінґтона-Вудмана — сопранові соли,
   — відспіває п-ні Марія Рапполь д.
7. (а) **„Етюд Е дур № 3"**, Шопена
   (б) **„Польонез Ц моль № 2"**, Шопена — фортепянові соля,
   — відограє п-на Софія Наїмська.
8. (а) **„Блоха"**, Мусорґського
   (б) **„Українські народні пісні"** — басові соля,
   — відспіває п. Адам Дїдур.

Білєти по $1.00, $1.50, $2.00 і $2.50. Льожі (бокси, по 6 крісел) по $15.00 і $18.00. Всякого рода білєти мож набути в Карнеґі Гол від 10 рано до 10 вечер, або у Впр. о. Н. Підгорецького, 22 Іст 7-ма улиця в Ню Йорку. — Управа: Музичне бюро.

Іван, Ярема Афтанас, Пепляр Іван, Куколюс Андрій, Новак Іван (мол.), Желінський Йосиф, Ящищак Евстахій, Медвідь Михайло, Масевич Френк, Новак Френк, Мерена Іван, Кохан Іван, Склінчак Анна, Єзьорський Казимир, Янкович Рудольф.

В. 2. Борсинчак Іван, Барила Василь.

В. 3. Прибила Павло.

В. 4. Голута Михайло, Землянський Григорій, Матлага Іван, Крупа Стефан.

В. 7. Захар Ілько, Кот Михайло, Руфин Онуфер, Масло Олекса, Кот Іван, Колач Андрій, Тима Андрій, Кацан Іван (стар.), Гусович Мартин, Гефорт Френк, Драбищак Ілько, Брік Ігнат, Барнасевич Іван, Цимбаліста Михайло, Ковик Тимко, Данила Матвій.

В. 8. Фецина Іван, Кохиня Данько, Йош Йосиф, Рахель Андрій, Красуляк Юрко, Гавилій Матвій.

В. 9. Янковський Данько, Твардик Яків, Яник Іван, Скосник Андрій, Волкович Кондрат, Сенко Михайло, Кудлик Михайло, Мащишин Йосиф, Гавлий Герман, Панчері Лукач, Пласино Луць.

В. 10. Нестеряк Данько, Окшинська Февронa, Буката Йосиф, Окшинський Клим, Шістка Іван, Мацковяк Кость, Филю Михайло, Мотиль Прокін, Смерекалич Роман, Підбережняк Василь, Старанчак Йосиф, Бодон Филип.

В. 13. Крамарчик Михайло, Криницький Василь.

В. 15. Крисоватий Михайло, Козак Семко.

В. 17. Ухаль Федор, Ухаль Павло, Худа Параска, Худий Іван.

В. 18. Лабовський Іван.

В. 19. Винник Яків, Турїфай Іван, Драчняк Йосиф.

В. 20. Сеньків Корнель, Бартошек Павло, Николин Текля, Николин Нестор, Дубянський Константин.

Відділ 23 суспендований.

В. 23. Білий Михайло, Білий Юрій, Будай Павло, Беней Іван, Баран Юрий, Чейковський Юрко, Человський Іван, Черевняк Іван, Чупінка Михайло, Чайковський Павло, Чейковський Іван, Данько Іван, Феш Петро, Газда Іван, Ґеровський Іван, Гайдук Іван, Главацік Іван, Гаракаш Йосиф, Горняк Іван, Грега Михайло, Грега Стефан, Горняк Іван II., Галас Юрій, Гімчак Іван, Гавріла Йосиф, Голиняк Іван, Грега Іван, Євусяк Гнат, Івань Іван, Єльч Стефан, Єленко Михайло, Югас Михайло, Югас Андрій, Корчун Іван, Коваль Андрій, Крак Андрій, Козак Андрій, Крупса Юрко, Козак Михайло молод., Кмєц Іван, Кушняр Андро, Крайник Юрко, Косчо Юрій, Контрач Іван, Коза Іван, Козак Михайло І. стар., Лешик Йосиф, Ляцько Йосиф, Лазур Іван, Лутеран Юрий, Муцко Іван, Матєй Андрій, Мігач Павло, Мойта Андрій, Михалика Іван, Мілян Стефан, Митрик Іван, Нащак Павло, Обестер Андрей, Пастирак Іпро, Павлишко Іван, Пліхта Іван, Петрик Микола, Петканyч Юрий, Пальо Іван, Присташ Михайло, Решетар Йосиф, Решетар Андрій, Русінок Юрий, Смідарський Михайло, Савко Павло Стофа Йосиф, Суховза Йосиф, Шаланч Йосиф, Щерба Юрий,, Шандор Іван, Шваб Андрей, Шаболь Михайло, Ткач Лаврентий, Ткач Іван, Таращевич Йсоиф, Тополянський Юрий, Томко Михайло, Вальчо Юрий, Хмеляр Павло.

В. 26. Кокуляк Михайло.

В. 27. Владисік Николай, Гудак Іван, Федак Іван, Пасерба Михайло, Русин Василій.

В. 29. Радко Теодор, Марусевич Михайло, Янощак Іван, Войтович Михайло.

В. 30. Поливка Стефан, Поливка Семен 2, Дзвінчик Александер, Дзвінчик Іван, Зелізко Петро.

В. 31. Мільчаковський Олекса, Клюб Юрко, Хома Василь, о. Тарнавський Василь.

Відділ 32 суспендований.

В. 32. Бродянський Фелікс, Брошпач Андрій, Бескіт Михайло, Бучко Михайло стар., Блажко Василь, Бучак Іван, Бласко Юрий, Броспач Іван, Бескіт Стефан, Червінка Іван, Єндрик Матій, Фалаш Дмитро, Фурин Михайло, Фурин Іван стар., Гребик Андрій, Гребик Іван, Гардий Іван стар., Янчі Стефан, Качмарик Юрий, Кошала Іван, Кривоняк Стефан, Керніцький Никола, Крайняк Йосиф, Лабуда Іван, Мончан Михайло, Морох Яків, Маврник Френк, Набель Френк, Олашин Василь, Рейда Іван, Рошко Іван, Семанич Іван, Сіраковський Йосиф, Стас Валянтий, Шабля Андрій, Шуманський Мартин, Тирпак Михаїл стар., Войтила Стефан.

В. 34. Мищлївий Сидор.

Відділ 35 суспендований.

В. 35. Бриткий Стеф., Беля Френк, Брехун Ів., Дуда Ант., Дуда Микита, Ґембель Андр., Горощак Спірідон, Кітас Мих., Кобала Томаш, Кравець Филип, Кравець Ілько, Кравець Ів., Куча Вас., Квочка Петро, Копцял Николай, Королевяк Никола, Лабушек Франко, Лехман Іван, Лехман Михайло, Лехман Семан, Лопушанський Стефан, Молочник Стефан, Максимчак Лешко, Максимчак Онуфер, Пакош Стефан, Подкалицький Михаїл, Полейовський Михайло, Романчик Ілько, Сьмій Константин, Смоляк Василь, Стемкович Войтіх, Сопчишак Іван, Сербин Іван, Стеранка Николай, Смоляк Зофія, Смоляк Михайло, Садлик Йосиф, Сціранка Антіч, Сціранка Ів., Смоляк Лешко, Возняк Августина, Войник Дм., Вроньовський Стефан, Возняк Іван, Завада Петро, Хома Теодор, Хопила Василь.

Відділ 37 суспендований.

В. 37. Баран Константин, Боцик Василь, Білов Михайло, Більо Євка, Циґан Василь І., Циґан Василь II., Циґан Петро, Цалїнський Семен, Фик Григорій (Смільник), Фециґа Лука, Фик Кондрат, Фециш Дмитро, Фондяк Михайло, Гринько Василь, Гудий Павло, Горощак Ілько, Грицько Юліянна (молодиця), Гобляк Іван стар., Іванча Петро, Яцьо Федор, Куречка Петро, Котек Іван, Курочка Марія, Курила Йосиф, Лазоришак Настя, Лазоришак Ілько Мацинський Михайло, Марголець Іван, Намісняк Теодор, Намісняк Василь, Поповняк Юрко, Семетковський Андрій, Сенько Стефан, Сливканич Федор, Скалко Іван, Сорока Никола, Сукович Теодор, Слота Петро, Синко Михайло, Синько Лука І., Сематковський Юрий, Севанич Вас., Сенко Лукач, Сливканич Гр., Шетковський Ст., Шона Данько, Вохнеч Семко, Жентічка Максим.

В. 38. Намісняк Стефан, Тарбай Михайло, Бігуняк Іван.

В. 39. Фецич Олена, Мацко Федор, Мельник Стефан, Ліщак Николай, Нушканич Онуфер, Величка Матій, Цап Андрій, Цап Юлія, Гнатко Дмитро, Майкович Теодор, Глива Теодор.

В. 40. Кашуба Михайло, Волянський Николай, Присташ Михайло, Солтисік Кость, Куцоба Стефан, Гришко Петро, Кумко Михайло, Головчак Николай Буцьо Іван, Клепка Михайло, Терлецький Володимир, Демян Захарій, Качмарський Павло, Мрочко Василь, Станьчак Іван.

В. 43. Вохневич Іван.

В. 45. Підлїський Федор, Душа Франко.

В. 46. Штефко Іван, Прибиш Стефан (мол.).

В. 47. Гошилик Іван.

В. 49. Комарніцький Михайло.

В. 50. Химич Михайло, Сенишин Михайло (стар.), Гармич Стефан, Пашко Михайло, Гук Дмитро.

В. 51. Хробак Антін, Вуйто Франко, Голіят Дмитро.

В. 52. Ундрик Юрій, Бабяк Юлія, Бабяк Іван.

В. 53. Двуліт Семко, Стасенко Павло, Граничний Теодор, Ґарко Михайло, Баран Порфирій, Баган Федор, Беднарчик Стефан.

В. 56. Кокотайло Яким, Вирбицький Петро, Пала Теодор, Папа Олех.

В. 59. Бориш Френк, Слишак Петро, Козловський Френк.

В. 60. Шпатура Ірина.

В. 61. Крамар Юрій, Крамар Михайло, Щепаняк Альберт, Чінґели Михайло IV., Малиновський Михайло, Токарчик Васько.

Відділ 62 суспендований.

В. 62. Борчовська Марія, Беднар Марія, Черевняк Анна, Декер Катерина, Ґалабук Олена з Баранюків, Грубеняк Анна, Кцап Катерина, Куч Марія, Мокий Ана, Полянський Зузанна, Сулич Катерина, Шелепець Анна, Шестяк Зузанна, Ваґнер Марія, Хап Фенна, Худик Олена, Брунарська Марія, Ґреґа Анна, Романко Марія.

В. 63. Турко Олена, Волошинович Гриць (стар.), Олексяк Тит, Олексяк Марія, Масник Іван, Ваверчак Михайло Югас Яків, Проць Михайло, Листвак Семен.

В. 64. Гулій Марія.

В. 66. Ґайдош Семен.

В. 69. Ціх Йосиф, Глива Іван.

В. 70. Андрусишин Іван, Монянчик Федор, Семусь Іван, Ґвоздь Василь.

В. 71. Стапай Фенна, Сидор Юлька.

В. 73. Дячун Теодор, Дячун Денис, Мельник Андрій.

В. 75. Дубець Харлампий, Щесняк Гаврило.

В. 76. Гадамус Максим, Марищук Стах.

В. 77. Яцейко Василь, Букса Іван.

В. 78. Валко Михайло, Мислий Яцко (мол.), Маційовський Валко, Ключко Андрій, Бочек Валентий, Пелеш Іван (стар.), Новак Петро, Запоточний Йосиф, Беднарчик Никола, Дембіцький Петро, Смик Стефан, Іздебський Іван, Маційовський Станислав, Кухарик Стефан, Семачик Іван, Польний Андрій, Сухима Роман, Вісдоцький Станислав, Вислоцький Павло, Бружина Сенько, Воротило Антін.

В. 79. Муравчик Іван.

В. 80. Гурзам Федор, Зворій Федор, Гавран Іван.

В. 81. Остапів Ілько, Корчинський Андрій.

Відділ 84 суспендований.

В. 84. Берда Михаїл, Біганич Михаїл, Дзиячек Роман, Фурманек Роман, Грабовський Андрій, Ґаліян Іван, Клюс Семань, Король Пилип, Радомський Іван, Сопяк Григорій, Сьвідерський Данько, Вашута Іван, Виняр Михаїл, Хохоняк Іван, Глинський Стефан, Кріль Яцко, Вашута Василь.

В. 85. Ткачишин Григорій, Ґруїч Юрій, Капустинський Нестор, Коцур Тимко, Лемчинський Людвик, Смереканич Павло, Ґруїч Іван, Холодніцький Антоній, Яцищук Николай, Гуменюк Тимко, Сливорський Семен, Панько Іван, Дулінський Стефан, Патлавський Филимон, Шляхтянчин Сенько, Шляхтянчин Василь, Триш Михайло, Триш Іван, Паращук Данило, Ґерчак Ілія, Самець Михайло, Гриб Йосиф, Заперач Іван, Борецький Григорій, Преспяр Франко, Шлапак Николай, Ципинюк Стефан Довґела Александер, Рис Іван, Шиманський Олекса, Ростачки Іван, Останович Федор, Петрушка Михайло.

В. 86. Гірман Микола, Глушек Никола.

В. 87. Солтис Михайло.

В. 89. Червінчак Лука.

В. 90. Рецендишин Теодор, Лях Юрко, Канїниць Кость, Кобань Михайло.

В. 91. Пащак Микола, Шпур Іреней, Іванців Іван, Литвин Анна.

92. Казимир Кирило, Казімир Григорій, Валїгунда Теодор, Тринастий Олекса, Фрик Іван, Вовчовський Андрій.

Відділ 93 суспендований.

В. 93. Андрейко Василь, Барна Іван, Баленчик Михайло, Чулик Андрій, Дулка Йосиф, Дзяма Стефан, Гроцький Йосиф, Гавриш Йосиф, Кміт Петро, Мацек Михайло, Пискура Михайло, Русинко Іван, Семанчик Василь, Сувак Михайло, Зівчак Йосиф.

(Конець буде).

ПОВІДОМЛЕНЄ.

Отсим подає ся до відома членам У. Н. Союза, що від часу уведеня нової реформи в житє, т. є. від 1-го січня 1915 р., запомоги за невилїчиму слабість, утрату ноги, руки і ока буде уділяти ся потерпівшим членам з фонду убогих, на котрий то фонд кождий член платить по 5 цнт. місячно. Згідно з приписами статута Укр. Нар. Союза запомогу буде уділювати ся потерпівшим в сумі від $50.00 до $200.00 в однім випадку.

Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 12-го січня 1915 р.

Гол. Уряд Укр. Нар. Союза.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Теодор Кавчак, Вінсор Лакс, Конн. Гроші до брата можете вислати на ту адресу, яку він Вам подав. Часописи тамтуди не будемо висилати, бо заки перейде через цензуру, брат тимчасом поїде куди инакше.

П. М. Репен, Клівленд, Огайо. Ваших виказів ми помістити в „Свободі" не можемо, доки не пришлете до нашої адміністрації зібраних жертв. Така є ухвала головного уряду У. Н. Союза і ми її мусимо придержуватись. Коли Ви уважали за відповідне зібрані від людий гроші умістити в осібнім банку, то тепер подбайте, щоби той банк оголосив публично імена жертводавців. Ваші викази відішлемо Вам назад, як пришлете марку на оплату почтового порта.

ХТО ЩЕ НЕ МАЄ КАЛЄНДАРЯ У. Н. СОЮЗА НА 1915-ТИЙ РІК, НЕХАЙ СПІШИТЬ СЯ ІЗ ЗАМОВЛЕНЄМ. ГРОШІ МАЛІ — КОРИСТЬ ВЕЛИКА!

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ДЖЕРЗИ СІТИ, Н. ДЖ. Бр. сьв. О. Николая, від. 4, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що річний мітінґ відбуде ся в неділю дня 17. січня с. р. о год. 3-ій попол. в Народній гали під ч. 72 Моріс стр. На сім мітінґу здасть уряд річне справоздане за 1914 р. Довгуючих членів напоминає ся, щоби вирівнали свої залеглости, бо в противнім разі зістануть виключені з Братства і У. Н. Союза. Неявивший ся член заплатить кару після статута. — П. Пупчик, предс.; Гр. Підлипчак, секр.; І. Жарський, кас.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

НА ПРОДАЖ русько-польський реставрант в добрім місци, серед своїх людий. Голоситись під 95 Morris St., Jersey City, N. J. 6

ЛИСТИ СТРАТ

УБИТИХ, РАНЕНИХ, ПОЛОНЕНИХ І ПРОПАВШИХ УКРАЇНЦЇВ.

Зладжені на підставі урядових ліст, виданих австро-угорським міністерством війни.

Цїна одної 15 цнт., обох ліст 25 цнт.

В КОЖДІЙ ЛИСТІ НАХОДИТЬ СЯ ПОНАД 3.000 ІМЕН УБИТИХ, РАНЕНИХ І ПОЛОНЕНИХ.

Чистий дохід призначений на фонд для сиріт і вдів по погибших у війнї Українцях.

Удавайте по них на адресу:

„SVOBODA", 83 Grand Street, Jersey City, N. J.

В ДРУКАРНІ „СВОБОДИ"

можна дістати отсї книжки:

Американець	15 ц.
Америка	15 ц.
Бери та читай	30 ц.
Весела книжочка	35 ц.
В неволї темноти	25 ц.
Вертеп	5 ц.
В старім і новім краю	25 ц.
Гостина сьв. Николая	10 ц.
Два брати	15 ц.
Доля галицької сироти	5 ц.
Дещо про звірята	30 ц.
Дещо про права і суди	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. І.	10 ц.
Дорога до сьвідомости, ч. II.	10 ц.
Еміґрант	15 ц.
З кого ся насьмівають, з того люди бувають. — Посол Петришин. — Модний адвокат	10 ц.
За сестрою	35 ц.
З ріжних нив	15 ц.
Житє і Твори Івана Франка	10 ц.
Житє, зарібки, орґанізації	15 ц.
Журавлї	15 ц.
Жіночий язик. Невдалий линч	15 ц.
Зуб за зуб	10 ц.
Казки за циганів	10 ц.
Казки про жидів	15 ц.
Книжочка рахункова	30 ц.
Коротка історія Руси	10 ц.
Марія	10 ц.
Многострадальний нарeд	20 ц.
Наверненний грішник	20 ц.
Народний рух	20 ц.
Напад на Січ	5 ц.
Оповіданє про Алі Бабу і сорок розбійників	20 ц.
О підземних скарбах	25 ц.
Оповіданя про завдрих Богів	10 ц.
Початки козаччини	20 ц.
Під прапором свободи	30 ц.
Пісні про Канаду і Австрію	40 ц.
Пісні під нотами	35 ц.
Принц і нуждар	50 ц.
Покуса	10 ц.
Промови, декламації і желаня на хрестинах, заручинах і весїлю для бумів, старостів і дружбів.	10 ц.
Про кінець сьвіта	15 ц.
Про нутро землї	25 ц.
Різдвяна ніч	20 ц.
Руський штукар	50 ц.

Пишіть на адресу:

„SVOBODA"

83 Grand St., Jersey City, N. J.